

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/135/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205569
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819205569.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 proti žalovanej: L. F., Z.. XX. XX. XXXX, K. B. H. XXX/X, XXX XX V. Z. K., o zaplatenie 18.213,71 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 1452,40 eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 13386,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17564,36 eur od 18.7.2017 do 15.8.2017, zo sumy 17545,25 eur od 16.8.2017 do 16.8.2017, zo sumy 17445,25 eur od 17.8.2017 do 14.9.2017, zo sumy 17327,21 eur od 15.9.2017 do 13.10.2017, zo sumy 17309,56 eur od 14.10.2017 do 16.10.2017, zo sumy 17209,56 eur od 17.10.2017 do 15.11.2017, zo sumy 17142,24 eur od 16.11.2017 do 21.11.2017, zo sumy 17112,24 eur od 22.11.2017 do 14.12.2017, zo sumy 17012,24 eur od 15.12.2017 do 15.12.2017, zo sumy 16973,46 eur od 16.12.2017 do 15.1.2018, zo sumy 16940,89 eur od 16.1.2018 do 19.1.2018, zo sumy 16890,89 eur od 20.1.2018 do 15.2.2018, zo sumy 16803,90 eur od 16.2.2018 do 15.3.2018, zo sumy 16732,96 eur od 16.3.2018 do 13.4.2018, zo sumy 16700,14 eur od 14.4.2018 do 16.4.2018, zo sumy 16600,14 eur od 17.4.2018 do 15.5.2018, zo sumy 16467,38 eur od 16.5.2018 do 14.6.2018, zo sumy 16430,90 eur od 15.6.2018 do 15.6.2018, zo sumy 16330,90 eur od 16.6.2018 do 13.7.2018, zo sumy 16210,28 eur od 14.7.2018 do 15.8.2018, zo sumy 16175,10 eur od 16.8.2018 do 20.8.2018, zo sumy 16075,10 eur od 21.8.2018 do 14.9.2018, zo sumy 16025,38 eur od 15.9.2018 do 17.9.2018, zo sumy 15925,38 eur od 18.9.2018 do 15.10.2018, zo sumy 15904,20 eur od 16.10.2018 do 19.10.2018, zo sumy 15804,20 eur od 20.10.2018 do 16.11.2018, zo sumy 15707,60 eur od 17.11.2018 do 21.11.2018, zo sumy 15653,60 eur od 22.11.2018 do 14.12.2018, zo sumy 15599,93 eur od 15.12.2018 do 17.12.2018, zo sumy 15549,93 eur od 18.12.2018 do 15.1.2019, zo sumy 15502,52 eur od 16.1.2019 do 21.1.2019, zo sumy 15452,52 eur od 22.1.2019 do 15.2.2019, zo sumy 15381,56 eur od 16.2.2019 do 21.2.2019, zo sumy 15331,56 eur od 22.2.2019 do 14.3.2019, zo sumy 15084,86 eur od 15.3.2019 do 15.4.2019, zo sumy 15026,20 eur od 16.4.2019 do 15.5.2019, zo sumy 14960,83 eur od 16.5.2019 do 17.6.2019, zo sumy 14890,59 eur od 18.6.2019 do 15.7.2019, zo sumy 14839,13 eur od 16.7.2019 do 15.8.2019, zo sumy 14786,31 eur od 16.08.2019 do 16.09.2019, zo sumy 14733,85 eur od 17.09.2019 do 15.10.2019, zo sumy 14681,22 eur od 16.10.2019 do 15.11.2019, zo sumy 14607,50 eur od 16.11.2019 do 16.12.2019, zo sumy 14549,54 eur od 17.12.2019 do 15.01.2020, zo sumy 14496,85 eur od 16.01.2020 do 17.02.2020, zo sumy 14425,70 eur od 18.02.2020 do 13.03.2020, zo sumy 13964,99 eur od 14.03.2020 do 16.04.2020, zo sumy 13909,51 eur od 17.04.2020 do 15.05.2020, zo sumy 13857,34 eur od 16.05.2020 do 15.06.2020, zo sumy 13784,41 eur od 16.06.2020 do 15.07.2020, zo sumy 13711,45 eur od 16.07.2020 do 17.08.2020, zo sumy 13625,08 eur od 18.07.2020 do 14.09.2020, zo sumy 13547,13 eur od 15.09.2020 do 15.10.2020, zo sumy 13468,16 eur od 16.10.2020 do 13.11.2020, zo sumy 13386,73 eur od 14.11.2020 až do zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 130 eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieta.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.7.2019 domáhal voči žalovanej (označená v žalobe ako Žalovaný 1) a dedičom po poručiťelke D. O. vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť istinu vo výške 18.213,71 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 6.461,12 eur, zmluvný úrok vo výške 10,90 % p. a. zo sumy 18.213,71 eur od 19.07.2019 do zaplatenia, zákonný úrok vo výške 5,0 % p. a. zo sumy 18.213,71 eur od 19.07.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 29.10.2015 uzatvorili právny predchodca Žalobcu a Žalovaný 1 ako dlžník a Poručiťel ako spoludlžník Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „Zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli o. i. Obchodné podmienky Žalobcu pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj „OP SÚ“), Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu Žalobcu (ďalej aj „VOP“) a Sadzobník poplatkov právneho predchodcu Žalobcu (ďalej aj „Sadzobník“). Žalovaný 1 a Poručiťel svojim podpisom na Zmluve potvrdili, že sa s týmito dokumentmi oboznámili a súhlasia s ich obsahom. Na základe Zmluvy veriteľ poskytol Žalovanému 1 a predchodcovi Poručiťela peňažné prostriedky v sume 20.000,-eur. Na základe Zmluvných dokumentov sa Žalovaný 1 a Poručiťel zaviazali: a) v stanovenej lehote vrátiť predchodcovi Žalobcu istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia Žalovaných ďalej spolu aj „Úver“), b) plniť ostatné povinnosti v zmysle Zmluvných dokumentov. V dôsledku porušenia povinnosti Žalovaného 1 a Poručiťela právny predchodca Žalobcu v zmysle bodu OP SÚ vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 29.06.2017. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 nadobudla predmetnú pohľadávku spoločnosť R Collectors, s.r.o., ktorá stala tak aktívne legitimovanou na podanie tejto žaloby Žalobca podáva žalobu na neznámeho dediča u žalovaného v 2. rade z titulu neukončenia dedičského konania po poručiťelovi vzhľadom na potrebu ochrany jeho práv pred uplynutím premlčacej doby, a to z dôvodu, že k úmrtiu poručiťela došlo dňa 19.05.2019. Dedičské konanie vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou, ešte nebolo právoplatne skončené. (resp. žalobca o tom nemá vedomosť) Nakoľko súdy Slovenskej republiky prihládajú na plynutie/spočívavanie premlčania počas dedičského konania rôzne, je podanie tejto žaloby nevyhnutné. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 460, § 461, § 462, § 470 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou. Je tak dôvodný záver, že pokiaľ poručiťel zomrie a zanechá majetok, nastáva situácia, že niekto dedič bude. K prechodu dedičstva dochádza smrťou poručiťela. Okruh dedičov sa zisťuje v dedičskom konaní. Pokiaľ však nie je presne zistený okruh dedičov, čo môže trvať mesiace i roky, dostávajú sa veritelia poručiťela do zložitej situácie. Poukázal na ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom však na tendenciu súdov neprihládať na prihlásenie pohľadávky do dedičského konania ako na uplatnenie práva pred súdom alebo u iného príslušného orgánu (viď napríklad Uznesenie NS ČR z 21. 12. 2010, sp. zn. 29 Cdo 865/2009), ktoré by spôsobilo spočívavanie premlčacej doby na čas dedičského konania, sa oslabuje pozícia veriteľov a obmedzuje vymožiťelnosť ich pohľadávky bez toho, aby takéto konanie malo základ v princípoch právneho štátu. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 16 ods. 1, ods. 2, § 161 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) Uvedená dikcia zákona pritom jednoznačne upravuje, že konanie o dedičstve je konaním realizovaným súdom, z čoho deduktívne vyplýva záver, že prihlásenie pohľadávky do dedičstva je tak uplatnením pohľadávky pred súdom alebo iným príslušným orgánom. Žalobca má za to, že je potrebné akceptovať jeho žalobu na budúceho dediča u žalovaného v 2. rade, ktorý je v súčasnosti neznámy, resp. na neznámych dedičov, nevedomosť o ktorých nie je zavinená žalobcom. Žalobca sa odvolával aj na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Českej republiky, napríklad na uznesenie zo dňa 10.12.2008 sp. zn. 21 Cdo 5145/2007. Z hľadiska povinnosti podľa ust. § 132 ods. 1 CSP označiť strany sporu má Žalobca za to, že tieto označil riadne a presne. Z označenia strán sporu je totiž zrozumiteľne jasné, kto je v pozícii Žalobcu a kto bude v pozícii Žalovaného odvolávajúc sa na vyššie citované ust. §461 a §462 Občianskeho zákonníka. Údaje v zmysle ust. § 133 ods. 1 CSP budú doplnené vzhľadom na výsledky právoplatne skončeného v súčasnosti prebiehajúceho dedičského konania, na ktorého priebeh a dĺžku trvania Žalobca nemá žiaden vplyv. Na základe vyššie uvedených skutočností sú Žalovaní ku dňu 18.07.2019 povinní zaplatiť Žalobcovi spoločne a nerozdielne nasledovné dlžné sumy: a) dlžnú istinu vo výške 18.213,71 eur b) dlžné úroky z istiny vo výške 6.461,12 eur, c) zmluvný úrok vo výške 10,90 % p.

a. zo sumy 18.213,71 eur od 19.07.2019 do zaplataenia d) zákonný úrok vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 18.213,71 eur od 19.07.2019 do zaplataenia Nakoľko zmluvu uzatvoril Žalovaný 1 ako dlžník a Poručiteľ ako spoludlžník v zmysle zmluvy o úvere sú obaja zaviazaní na uhradenie dlhu spoločne a nerozdielne.

2. Uznesením z 29.4.2020 č.k. 5Csp/135/2019 súd v súlade s § 129 a nasl. CSP a s poukazom na judikatúru (uznesenie Krajský súd Trenčín sp.zn. 27Co/207/2019 z o dňa 27. 12. 2019) vyzval žalobcu, aby doplnil v časti označenia strán sporu jednoznačným uvedením osoby, ktorá bude v konaní vystupovať ako žalovaný. Žalobca podaním zo dňa 27.5.2020 doplnil žalobu a uviedol, že berie žalobu späť vo vzťahu k žalovanému v 2. rade.

3. Žalovaná k žalobe žalobcu uviedla, že ona sa snažila splácať dlžnú sumu, avšak zistila, že všetky jej platby sa prednostne započítavajú na úrok, pričom samotná istina sa veľmi dlhý čas vôbec neponižovala. Vzhľadom na výšku dlžnej sumy a svoje majetkové a sociálne pomery požiadala o možnosť splácať najviac po 120 až 130 eur mesačne. Navyiac poukázala na skutočnosť, že sú jej vykonávané aj zrážky zo mzdy v predmetnej veci.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 z 6.8.2018 spolu s prílohou č. 1, Výzvami na úhradu dlžnej sumy z 29.6.2017 s kópiami doručeníek, zmluvou o spotrebiteľskom úvere - lepšiasplátka zo dňa 29.10.2015, Upozoreniami -výzvami na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 2.6.2017 spolu s poštovým podacím hárkom, Prihláškou do dedičského konania z 12.7.2019, Výpisom z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXX, aktuálnym stavom úveru ku dňu 28.9.2018, Obchodnými podmienkami pre úver - lepšiasplátka, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.1.2015, Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby účinným od 3.8.2015, písomným podaním žalobcu zo 27.5.2020, podaním žalobcu doručeným súdu dňa 25.11.2020, a to vyjadrením žalobcu s prílohou-predpisom splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX a zistil tento skutkový stav veci:

5. Poštová banka, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 6.8.2018 zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, pričom v prílohe č. 1 k tejto zmluve je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovanej, spolu s číslom zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Poštová banka, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Z prílohy zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že istina úveru predstavuje sumu 19.229,96 eur, úroky 3878,58 eur. K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

6. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník a poručiiteľka D. O. ako spoludlžník uzavreli dňa 29.10.2015 Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX. Podľa čl. 2 Zmluvy bola výška úveru 20.000,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,90% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 108 mesačných splátok vo výške 292,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 25.11.2015 a konečná splatnosť úveru dňa 25.10.2024, RPMN predstavovala 11,50%. Celková čiastka úveru predstavovala 31387,34 eur.

7. Podľa článku 5., bod 5.8 Zmluvy dlžník/spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: poplatky podľa ZoÚ, úrok z omeškania, zmluvný úrok z Úveru, splátka z istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú na pohľadávky skôr splatné.

8. Podľa predloženého Sadzobníka poplatkov platného od 17.7.2015, výška poplatku za 1. upomienku je 10 eur, za 2. upomienku je 25 eur, výška poplatku za výzvu na splatenie celého úveru je 3,50 eur.

9. V Upozorneniach - výzvach na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 2.6.2017 žalobca žalovanú a poručiiteľku upozornil, že pohľadávka banky je viac ako 3 mesiace po splatnosti vo výške 1330,88 eur a upozornil ich, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný.

10. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 29.6.2017 žalobca žalovanú a poručiiteľku vyzval na zaplatenie sumy 21.192,30 eur a to z dôvodu, že ku dňu 29.6.2017 vyhlásil pohľadávku voči nim za predčasne

splatnú v celom rozsahu. Výzva adresovaná žalovanej jej bola doručená dňa 6.7.2017, poručiťelke dňa 20.7.2017, ako je to zrejmé z predložených kópií doručeníek.

11. Z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 8D/190/2019 a z uznesenia tunajšieho súdu č.k. 8D/190/2019-102 z 19.7.2019 je zrejmé, že D. O., nar. X.X.XXXX, zomrela dňa XX.X.XXXX, pričom jej dedičkou sa stala L. F., nar. XX.X.XXXX, K. B. H. XXX/X, V. Z. K., teda žalovaná. Súd schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej tak žalovaná nadobudla v celosti dedičstvo poručiťelky bez povinnosti výplaty ustupujúcej spoludedičke.

12. V písomnom podaní zo dňa 25.11.2020 žalobca uviedol že žalovaný v období od poskytnutia úveru do dátumu podania žaloby vykonal úhrady vo výške 5 160,87 eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 73,- eur, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 3 301,58 eur a na istinu 1 786,29 eur. Z uvedeného vyplýva suma žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 20 000,00 eur a započítanými úhradami na istinu 1 786,29 eur, t. j. 18 213,71 eur. Všetky tieto úhrady vykonané Žalovaným boli v plnej miere zohľadnené pri podaní Návrhu na vydanie platobného rozkazu. Informácie sú obsiahnuté v Aktuálnom stave úveru na strane 1 a 2 v časti „Zaplatené splátky“, ktorý predstavuje platobnú históriu Žalovaného a bol prílohou žalobného návrhu (uvedený dokument je výpisom z BIS - bankového informačného systému - ktorý bol generovaný Poštovou bankou, a.s. ku koncu mesiaca 09/2018 v dôsledku postúpenia pohľadávky na nového veriteľa - spoločnosť R Collectors s.r.o.). V predloženom dokumente Aktuálny stav úveru je v časti „výška úveru“; „vyčerpané“ uvedená suma 20 000,- eur, z čoho vyplýva, že Žalovanému bolo poskytnutých 20 000,- eur a tie aj reálne vyčerpal. Spôsob, akým Žalovaný čerpal úver je uvedený na str. 3 Aktuálneho stavu úveru v časti „Uskutočnené čerpania“, z ktorého je taktiež zrejmé (po spočítaní všetkých čiastkových súm poukázaných na rozdielne č. účtov, resp. č. účtov s rozdielnymi predčísliami, resp. VS - keďže účelom úveru poskytnutého na základe Zmluvy bolo predovšetkým splatenie predchádzajúcich jeho záväzkov), že Žalovaný čerpal úver v celkovej sume 20 000,- eur. S poukazom na skutočnosť, že úver bol čerpaný na účty v Poštovej banke, v Zmysle Zmluvy (bod 3.1 Zmluvy) Banka poskytla úver bez poplatku za poskytnutie úveru, teda bezplatne. Poukázal na bod 5.8 Zmluvy a uviedol, že Žalovaný svojim podpisom zmluvy potvrdil, že sa s týmito ustanoveniami oboznámil a súhlasí s ich obsahom. V zmysle výzvy súdu Žalobca vyčísluje výšku nesplatených zmluvných úrokov od začatia čerpania úveru (Žalobca si so Žalovaným dohodli v Zmluve úrokovú sadzbu vo výške 10,90% p. a.). Suma jednotlivých nesplatených úrokov z omeškania je vypočítaná pomocou zákonnej sadzby úroku z omeškania, pričom Žalobca pri výpočte úrokov (zmluvných aj úrokov z omeškania) postupuje podľa nasledovného matematického vzorca: výška úroku za príslušný interval = výška dlžnej istiny, resp. omeškanej splátky x úroková sadzba / 100 / 365 (počet dní v kalendárnom roku) x počet dní v príslušnom intervale. Vyčíslené úroky spolu: Zmluvný úrok z istiny: 7 790,40 eur; Úrok z omeškania: 1 973,11 eur; Spolu: 9 763,51 eur Z toho úhrady Žalovaného započítané na úroky: 3 301,58 eur; Z toho neuhradené úroky: 6 461,93 eur; Z toho neuhradené úroky uplatnené v Žalobe: 6 461,12 eur. Žalobca teda vyčíslil konajúcemu súdu zmluvný úrok a úrok z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu podania žalobného návrhu, pričom od súčtu týchto dvoch položiek odpočítal platby Žalovaného, ktoré v uvedenom období započítal na úroky a dospel tak k sume úroku z istiny uplatňovaného v žalobe vo výške 6 461,12 eur (rozdiel 0,81 eur vznikol v dôsledku zaokrúhľovania na dve desatinné miesta). Žalovaný po podaní žalobného návrhu vykonal na účet Žalobcu nasledujúce úhrady: dňa 15.08.2019 úhrada vo výške 52,82 eur, dňa 16.09.2019 úhrada vo výške 52,46 eur, dňa 15.10.2019 úhrada vo výške 52,63 eur, dňa 15.11.2019 úhrada vo výške 73,72 eur, dňa 16.12.2019 úhrada vo výške 57,96 eur, dňa 15.01.2020 úhrada vo výške 52,69 eur, dňa 17.02.2020 úhrada vo výške 71,15 eur, dňa 13.03.2020 úhrada vo výške 460,71 eur, dňa 16.04.2020 úhrada vo výške 55,48 eur, dňa 15.05.2020 úhrada vo výške 52,17 eur, dňa 15.06.2020 úhrada vo výške 72,93 eur, dňa 15.07.2020 úhrada vo výške 72,96 eur, dňa 17.08.2020 úhrada vo výške 86,37 eur, dňa 14.09.2020 úhrada vo výške 77,95 eur, dňa 15.10.2020 úhrada vo výške 78,97 eur, dňa 13.11.2020 úhrada vo výške 81,43 eur, a preto vzal žalobu čiastočne späť v časti úhrad vo výške 1 452,40 eur započítaných na istinu pohľadávky. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V zmysle ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného

v čase uzatvorenia Zmluvy celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Žalobca v prílohe tohto podania zaslal súdu listinu „predpis splátok“, ktorá preukazuje správnosť údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ/dlžník zaplatiť. Na dovysvetľovanie k predkladanej listine „predpis splátok“ uviedol, že Žalobcovi interný systém neumožňoval dohodnúť so Žalovaným mesačné splátky v sume na desiatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška poslednej splátky nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Dikcia zákona pritom nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale, ako uvádzame vyššie, podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Cp/201/2017: „Pokiaľ aj súčet dohodnutých splátok prevyšuje v zmluve uvedenú celkovú čiastku úveru, čo sa stalo tým, že veriteľ v zmluve neuviedol, že posledná splátka je nižšia než ostatné, tu je potrebné vychádzať z toho, že príslušný zákon vyžaduje len uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí veriteľ zaplatiť a z obsahu úverovej zmluvy č. 1499826631 zo dňa 10.9.2014 je zrejmé, že je v nej daná náležitosť uvedená je a to dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcim pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a takéto uvedenie zodpovedá požiadavke § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. V dôsledku toho preto nemožno za správny považovať názor súdu prvej inštancie, že poskytnutý úver je pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd tu zastáva súhlasný názor s odvolateľom, že i pre prípad zaplataenia aj poslednej 72 splátky dlžníkom v celej dohodnutej výške 106,- eur (tu pritom nie je vylúčené ani to, že veriteľ sám počas zmluvného vzťahu upozorní dlžníka, že posledná splátka bude nižšia, s jej presnou špecifikáciou, čo sa v bežnej praxi bánk nevyklučuje), by sa prípadný preplátok, tu vo výške 38,75 eur stal zo strany dlžníka nárokovateľným preplátokom z úveru, ktorý by mu bol vrátený. V predmetnej veci poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 3Co/253/2018 z 26. júla 2019, ktorý sa v odôvodnení, okrem iného, venuje aj otázke výšky splátok a uvádza: „samotná skutočnosť, že 96. mesačná splátka nečinila už 79,- eur, ale bola ponížená na sumu 72,11 eur nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná matematickým súčinom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje.“

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

21. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
t)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
aa)názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

27. Ako vyplýva z § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté.

Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

29. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

30. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Podľa §145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

34. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

35. Nakoľko písomným podaním doručeným súdu dňa 25.11.2020 zobral žalobca žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie istiny 1452,40 eur z dôvodu úhrady dlžnej sumy žalovanou po podaní žaloby, súd v tejto časti konanie zastavil.

36. Pokiaľ ide o podanie žalobcu z 27.5.2020, toto súd považoval za doplnenie žaloby, nie čiastočné späťvzatie vo vzťahu k dedičom po poručiťke D. O., nakoľko sa išlo o reakciu na výzvu súdu v zmysle ô 129 a nasl. CSP. Vychádzajúc z toho, že žalobcom nikdy ako žalovaná v 2. rade nebola označená samotná poručiťka, ale dedičia po nej, vo vzťahu k zisteniu (identifikovaniu) okruhu ktorých žiadal žalobca o súčinnosť súd, ktorý týchto aj úradnou činnosťou následne zistil, prichádza do úvahy postup podľa § 129 CSP (porovnaj uznesenie Krajský súd Trenčín sp.zn. 27Co/207/2019 z o dňa 27. 12. 2019). V danom prípade súd nemohol zvoliť iný postup napriek tomu, že žalovaná (pôvodne žalovaná v 1. rade) je zároveň dedičkou po poručiťke D. O.. Súd nemohol postupovať podľa § 63 CSP, nakoľko uvedené prichádza do úvahy iba vtedy, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí. Poručiťka však zomrela pred podaním žaloby dňa XX.X.XXXX, pričom žaloba bola podaná až 22.7.2019. Neprihádzalo do úvahy ani zastavenie konania vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, nakoľko žalobca neoznačil v žalobe poručiťku bez procesnej subjektivity (§62 CSP), ale jej neznámych dedičov.

37. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

38. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných

podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

39. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

40. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

41. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

42. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžníka a poručiťka D. O. ako spoludlžníka uzavreli dňa 29.10.2015 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX. Podľa čl. 2 Zmluvy bola výška úveru 20.000,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,90% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 108 mesačných splátok vo výške 292,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 25.11.2015 a konečná splatnosť úveru dňa 25.10.2024, RPMN predstavovala 11,50%. Celková čiastka úveru predstavovala 31387,34 eur.

43. Do podania žaloby žalovaná uhradila sumu 5160,87 eur, po podaní žaloby sumu ďalších 1452,40 eur. Uvedené je zrejme zo žalobcom poskytnutej špecifikácie dlžnej sumy.

44. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

45. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

46. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej

strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

47. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

48. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o absenciu obligatórnych náležitostí zákona o spotrebiteľských úveroch v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je potrebné uviesť, že pokiaľ sa judikatúra vyšších súdov pri posudzovaní obdobných zmlúv žalobcu (jeho právneho predchodcu) odlišuje, súd poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

49. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

50. Pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

51. V danom prípade nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Zo zmluvy nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných.

52. Žalobca udáva bode 2.2 zmluvy, že výška mesačnej splátky je 292 eur, počet splátok 108 a celková čiastka úveru je 31387,34 eur. Avšak 108 splátok po 292 eur predstavuje spolu sumu 31536,- eur. Údaje v zmluve uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

53. Pre absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (v súvislosti s absenciou uvedenej náležitosti porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 15CoCsp/12/2020 z 16. 07. 2020, tiež rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/114/2018 z 25. 09. 2019).

54. Pokiaľ žalobca tvrdí, že výška poslednej splátky bola iná, ako je uvedené v zmluvnom formulári, potom v zmluve sú uvedené iné predpoklady na výpočet RPMN ako boli použité v skutočnosti. V zmluve pritom akékoľvek vysvetlenie ohľadne uvedených skutočností chýba.

55. Ak boli pre výpočet RPMN použité iné predpoklady, ako to uvádza žalobca v bode 2.2 zmluvy, tieto v zmluvnom formulári chýbajú, pričom zákon s absenciou týchto predpokladov spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch).

56. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 11,50 %, pričom podľa prepočtu na základe údajov vedených v bode 2.2 zmluvného formulára je výsledná sadzba RPMN 11,38 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 20000 eur, počte splátok 108 a celkovej čiastky 31387,34 eur, ako je to v zmluve uvedené.

57. Súd poukazuje v danom prípade na skutočnosť, že elementárne údaje, akými je výška úveru, počet splátok a celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť musí byť priemernému spotrebiteľovi zo zmluvy zrejma za každých okolností. Ak ani základné údaje v zmluve, ktoré je možné zistiť tým najjednoduchším matematickým výpočtom (počet splátok x výška splátky) nekorešpondujú so skutočnosťou, súd musí uvedený úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

58. V zmluve tak nie sú uvedené ani všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V súvislosti s absenciou týchto náležitostí súd poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/97/2017 zo dňa 28. 06. 2018 v obdobnej veci žalobcu: „Súdu prvej inštancie nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ustanovenie § 11 odsek 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii náležitostí uvedených v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. K údaju o RPMN(ročnej percentuálnej miere nákladov) sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údaji o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákondarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Aj keď súd prvej inštancie konkrétne neuviedol, ktoré predpoklady pre výpočet RPMN v zmluve o úvere uzavretej medzi stranami sporu nie sú konkretizované, z obsahu zmluvy nevyplýva, ktoré údaje boli použité pre výpočet RPMN. Iba skutočnosť, že v zmluve sú uvedené údaje o úvere bez toho, aby z nej bolo jasne, ktoré údaje boli použité na výpočet RPMN nie je možné považovať za naplnenie litery uvedeného ustanovenia. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm.g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“

59. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tejto súvislosti, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

60. V súvislosti so započítavaním platieb žalovaného najskôr na istinu a až následne na príslušenstvo pohľadávky podľa bodu 5.8 zmluvy, čo namietala aj samotná žalovaná, súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co 39/2011, podľa ktorého ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

61. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne

pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

62. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov.

63. Žalobca v zmysle zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 20.000 eur. Podľa predloženej špecifikácie žalovaná k predmetnej zmluve uhradila spolu 5613,27 eur, z toho 5160,87 eur do podania žaloby a 1452,40 eur po podaní žaloby.

64. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Keďže úhrady žalovanej predstavujú sumu 6613,27 eur, súd zaviazal žalovanú na úhradu nesplatennej istiny v sume 13386,73 eur. V tejto časti bol nárok žalobcu dôvodný, preto v uvedenom rozsahu súd žalobe vyhovel. Vo zvyšku súd žalobu z dôvodov uvedených vyššie zamietol.

65. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

66. Keďže žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov), istina pripadajúca na jednu splátku predstavuje sumu 185,19 eur (výpočet: suma poskytnutého úveru 20000:108 splátok = 185,19 eur).

67. V danom prípade bolo premlčaných iba 8 splátok istiny úveru v sume 1481,48 eur splatných pred 22.7.2016, ktoré boli žalovanou uhradené, nakoľko táto celkovo uhradila sumu 6613,27 eur.

68. Úhrady žalovanej v celkovej sume 1481,48,- eur boli zarátané na splátky skôr splatnej premlčanej istiny.

69. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

70. Je tiež potrebné uviesť, že v danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

71. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručенú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručенú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

72. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď doručením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa

s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

73. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložením do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

74. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 29.6.2017, pričom predčasné vyhlásenie splatnosti adresované žalovanej jej bolo doručené dňa 6.7.2017, kedy sa dostalo do sféry jej dispozície a pohľadávku žalobcu mala uhradiť do 10 dní. Žalobcovi teda dňom nasledujúcim po 17.7.2017 preukázateľne vznikol nárok na úrok omeškania z celej dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška úroku z omeškania ku dňu 18.7.2017 bola 5,05 % ročne (5 % + 0,05 % - úroková sadzba ECB k uvedenému dňu). Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania pri výške sadzby od 5,00 % zo sumy priznanej istiny s poukazom na príslušnú úrokovú sadzbu ECB a po zohľadnení ďalších úhrad žalovanej po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a tiež po podaní žaloby, tak ako vyplývajú z predloženej listiny - aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.9.2018 a špecifikácie žalovanej sumy doručenej žalobcom súdu dňa 25.11.2020 a čo do zvyšku žalobu zamietol.

75. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia

76. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej, zdravotný stav žalovanej a celkovú výšku dlžnej sumy, súd mu povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 130,- eur mesačne. Žalovaná poberá mzdu vo výške 500 eur mesačne, pracuje ako predavačka, žije spoločne s manželom v rodinnom dome, ktorého je vlastníčkou, tento rodinný dom zdedila. Manžel je 10 rokov po ťažkej autonehode s tým, že v súčasnosti dostáva iba príspevok vo výške 55 eur mesačne, žiaden iný príjem nemá. Manžel je po operácii bedrového kĺbu, pohybuje sa len za pomoci oporných palíc a prostredníctvom invalidného vozíka. Má vyživovaciu povinnosť k jednému maloletému dieťaťu vo veku 14 rokov. Žalovaná hradí sumu 75 eur za plyn, 34 eur za elektrinu a 47 eur za vodu. Sumu 130 eur ročne uhrádza za odpad, 30 eur za domovú daň. Zároveň má ďalšie výdavky v súvislosti s inými úvermi, spolu to môže byť až suma 150 eur mesačne, ide o úvery spoločnosti Zinkeuro vo výške 32,59 mesačne, Home credit v sume 12 eur mesačne, za Magio televíziu spolu s internetom a spolu s telefónnymi paušálmi platí okolo 130 eur mesačne, pôžičku spoločnosti Home credit vo výške okolo 20 eur, sumu 16 eur spoločnosti O2 za mobilný telefón, mesačne za stravu uhrádza nejakých 130 eur, čo sa týka ošatenia môže to byť okolo 70 -80 eur, väčšinou ide o výdavky pre syna. Ďalšie bežné výdavky má v súvislosti s návštevou syna v škole a na rôzne školské pomôcky.

77. Súd tak zohľadnil aktuálnu majetkovú a sociálnu situáciu žalovanej, jej vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a tiež značnú výšku dlžnej sumy a povolil jej uhradiť dlžnú sumu v primeraných splátkach. Pri stanovenej výške splátky žalovaná uhradí dlžnú istinu najviac 103 splátkami, čo sa približuje splatnosti pôvodne dohodnutej v úverovej zmluve, kde splácanie bolo rozvrhnuté na 108 splátok.

78. Pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach je nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, pričom súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaného, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprimerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

79. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprímerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu, ktorý má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov. Žalovaná ako spotrebiteľ si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitla v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre ňu devastujúce. Žalovaná prejavila snahu dlh splácať, pričom k splácaniu dlhu dochádzalo aj v priebehu súdneho konania. Žiadosť o povolenie splátok vzhľadom na aktuálnu sociálnu situáciu žalovanej, považoval súd za dôvodnú (v súvislosti s vyššie uvedenými kritériami pre povolenie úhrady dlhu v splátkach porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/47/2019 z 19. 06. 2019).

80. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprímerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/130/2018 z 17. 12. 2018).

81. Vzhľadom na výšku splátky požadovanej žalovanou, doba splatenia prisúdenej istiny sa nepredĺži v porovnaní so splatnosťou dlhu pôvodne dohodnutou v zmluve (108 mesiacov). Zároveň za celé toto obdobie žalobcovi prináleží aj zákonný úrok z omeškania. Stanovená výška splátky neúmerne nepredĺži dobu splácania oproti pôvodnej zmluve a zároveň existenčne neohrozí žalovanú (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

82. Súd na záver udáva, že neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 CSP, z ktorého vyplýva, že pokiaľ žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Žalovaná nárok žalobcu neuznala tak, ako to predpokladá ust. § 282 CSP. Rozporovala uplatnený nárok žalobcu z pohľadu započítavania platieb vykonaných prednostne na príslušenstvo pohľadávky. Žiadala iba o možnosť dlh splácať primeranými splátkami vo výške určenej súdom. Okrem toho v prejednávanej veci sa jedná o spor spotrebiteľský, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu tak, ako to predpokladá ust. § 290 až 306 CSP a s prihliadnutím na túto zvýšenú ochranu zo strany súdu vo vzťahu k žalovanému, t.z. vo vzťahu k spotrebiteľovi z čoho vyplýva s prihliadnutím na ust. § 295 CSP, súd môže výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli, preto sa vo vzťahu k spotrebiteľovi prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, pokiaľ je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (porovnaj Krajský súd Trenčín sp.zn. 5Co/244/2017 zo dňa 08. 11. 2017).

83. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25. 2. 2016).

84. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

85. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

86. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

87. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

88. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. II. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

89. Žalobca požadoval istinu 18.213,71, úroky vo výške 6461,12 eur spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom. Z uplatnenej sumy 24674,83 eur žalobca dôvodne uplatňoval sumu 14.839,13 eur, nakoľko v časti o zaplatenie 1452,40 eur zavinila zastavenie konania žalovaná, a to úhradou uvedenej sumy po podaní žaloby a súd považoval za dôvodný aj nárok žalobcu v časti o zaplatenie 13386,73 eur, v ktorej časti žalobe vyhovel. Žalobcov úspech tak predstavoval 60,14% ($14839,13 \times 100 : 24674,83 = 60,14\%$) a neúspech 39,86% a po odpočítaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania po zaokrúhlení v pomere 20 % ($60,14\% - 39,86\% = 20,28\%$).

90. Žalobca žiadal vyčíslený úrok z úveru v sume 6461,12 eur, ktorý nárok súd zamietol, ako príslušenstvo pohľadávky, pričom ďalšie úrok si žalobca uplatnil bez toho, aby ich špecifikoval v kapitalizovanej forme, teda vo forme, ktorá by predstavovala vlastne v istom slova zmysle uplatňovanú istinu. Za týchto okolností by nebolo dôvodné, aby súd tieto úroky kapitalizoval, takýmto spôsobom z nich vlastne vytváral istinu a bral ju do úvahy aj ako základ pre posúdenie miery úspechu a neúspechu sporových strán v tomto konaní. Nie je dôvod započítavať nevyčíslené príslušenstvo pohľadávky viažuce sa na úspešne priznanú istinu žalobcovi ako neúspech v otázke náhrady trov konania. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019.

91. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.